Civillietas Nr. C27109915

Lietvedības Nr. C-1099-15/25

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

2015.gada 17.aprīlī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa:

tiesnese U.Melameda

Abrenes ielā 3, Rīgā, rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu, un

k o n s t a t ē j a:

2015.gada 29.janvārī tiesā saņemts /pers. A/ prasības pieteikums pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka Prasītājai ar Atbildētāju kopējs bērns /pers. C/. Atbildētājs bērnu uzturēšanai naudu nedod, tāpēc vēršas tiesā ar prasību par uzturlīdzekļu piedziņu no Atbildētāja bērna uzturam.

Pamatojoties uz Civillikuma 179.pantu, lūdz piedzīt no Atbildētāja /pers. B/ uzturlīdzekļus 120,00 EUR mēnesī.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.$^{2\,1}$ panta pirmo daļu 2015.gada 4.februārī Atbildētājam tika nosūtīts maza apmēra prasības pieteikums paskaidrojumu sniegšanai 30 dienu laikā no prasības pieteikuma nosūtīšanas dienas.

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumus par prasību nav sniedzis.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem ir paziņots, nosūtot 2015.gada 2.martā paziņojumu.

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst prasību par pamatotu un apmierināmu.

/pers. B/ un /pers. A/ 2006.gada 31.oktobrī dzimis dēls /pers. C/. To apstiprina lietas materiālos esošās bērnu Dzimšanas apliecības kopijas (lietas lapa 8).

Civillikuma 177.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā. Aizgādība ir vecāku tiesības un pienākums rūpēties par bērnu. Rūpes par bērnu nozīmē viņa aprūpi, uzraudzību un tiesības noteikt viņa dzīvesvietu. Savukārt bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, tas ir, ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam) (Civillikuma 177.panta otrā, trešā un ceturtā daļa).

No minētās tiesību normas secināms, ka vecākiem ir pienākums nodrošināt bērnam ēdienu, apģērbu, mājokli, veselības aprūpi, kā arī materiālajām iespējām atbilstošu papildus izglītību un attīstību veicinošas nodarbības.

Civillikuma 179.pants nosaka, ka katra vecāka pienākums ir rūpēties par saviem bērniem un tā kā bērni dzīvo pie mātes, atrodas viņas aprūpē un apgādībā, tad tēva pienākums ir sniegt materiālo palīdzību, maksājot uzturlīdzekļus.

No Civillikuma 179.panta satura izriet, ka tajā noteiktais vecāku pienākums apgādāt bērnus ir absolūts, beznosacījuma vecāku pienākums.

No prasības pieteikuma izriet, ka atbildētājs bērna uzturēšanai līdzekļus nedod. Līdz ar to bērniem ir nepieciešams nodrošināt iespēju saņemt no sava tēva regulāru, materiālu atbalstu, kas vajadzīgs bērnu ikdienas aprūpes realizācijai.

Latvijas Republikas Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.punkts paredz, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus, kas bērnam no piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai ir 25% apmērā, no septiņu gadu vecuma līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai ir 30% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Latvijas Republikas Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumu Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" 2.punktā ir noteikts, ka minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros no 2015.gada 1.janvāra ir 360 eiro.

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka minimālā uzturlīdzekļu summa, kas bērna vecākam jānodrošina līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai ir 90,00 eiro mēnesī un no septiņu gadu vecuma 108,00 eiro mēnesī.

Ņemot vērā to, ka prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus, kas ir tuvu valstī noteiktajiem minimālajiem uzturlīdzekļiem, tiesa, vadoties pēc Augstākās tiesas tiesu prakses apkopojumā „Par ģimenes tiesību normu piemērošanu" paustajām atziņām, uzskata, ka spriedumā nav nepieciešams norādīt un vērtēt bērna uzturam nepieciešamo ikmēneša aprēķinu, kā arī pušu mantisko stāvokli.

Līdz ar to, atzīstot, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru ir jānodrošina katram vecākam neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa, kā arī ņemot vērā bērna vecumu, tiesa atzīst, ka /pers. A/ maza apmēra prasība ir apmierināma un no /pers. B/ par labu bērna uzturam piedzenami uzturlīdzekļi 120,00 EUR mēnesī, sākot no prasības celšanas dienas, tas ir, 2015.gada 29.janvāra līdz bērna pilngadībai.

Sakarā ar to, ka Ministru kabineta noteiktā minimālā mēneša darba alga var mainīties un ņemot vērā to, ka uzturlīdzekļu piedziņai ir ilgstošs raksturs, tiesa uzskata, ka prasītājas interesēs ir spriedumā noteikt, ka uzturlīdzekļu summa nevar būt mazāka par 30% no Ministru Kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu, prasītāja bija atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas, iesniedzot tiesā prasības pieteikumu par uzturlīdzekļu piedziņu. Tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (Civilprocesa likuma 33.panta otrā daļa).

Tā kā prasītāja, saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu, ceļot prasību par uzturlīdzekļu piedziņu, no tiesas izdevumu samaksas bija atbrīvota, tiesas izdevumi piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos, kā to paredz Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktā un Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktā noteikta valsts nodeva, kas piedzenama no atbildētāja par labu valstij.

Savukārt, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, tas ir, izdevumi par prasības pieteikuma noraksta un tiesas paziņojumu par lietas izskatīšanas datumu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi lietā sastāda 4,70 EUR, kas arī piedzenami no atbildētāja par labu valstij.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punktu spriedumam daļā par uzturlīdzekļu piedziņu nosakāma nekavējoša izpilde, savukārt, saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta otro daļu, atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu.

Pamatojoties uz Civillikuma 177., 179.pantu, Civilprocesa likuma 5.panta pirmo daļu, 8.panta pirmo daļu, 42.panta pirmo daļu, 97.pantu, 194.pantu, 195.pantu un 204.[1] panta otro daļu, 205.panta pirmās daļas 1.punktu, 250.[25] pantu, 250.[27] panta pirmo un otro daļu, tiesa

nosprieda:

prasību par uzturlīdzekļu piedziņu apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus dēla /pers. C/, dzimuša /datums/, personas kods /personas kods/, uzturam 120,00 EUR (viens simts divdesmit eiro) mēnesī, bet ne mazāk kā 30% no Ministru Kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot no 2015.gada 29.janvāra līdz bērna pilngadībai.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu 216,00 EUR (divi simti sešpadsmit,00 eiro).

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (četri, 70 eiro).

Spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.

Spriedums daļā par tiesas izdevumu piedziņu izpildāms labprātīgi 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese /paraksts/ U.Melameda